

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 07-67756 יובל ליכטר נ' גד קומרון ואח'

בפני כב' השופט מנחם (מריו) קליין

עו"ד יובל ליכטר

התובע

נגד

גד קומרון

הנתבע

פסק דין

בפני מונחת תביעה בסך 26,036 ₪ שהוגשה בסדר דין מקוצר וניתן בה רשות להתגונן. לאור סכומה התביעה הועברה להליך של "סדר דין מהיר". כיוון שכך, פסק הדין יהיה מנומק בתמציתיות כקבוע בתקנה 214 ט"ז לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984.

רקע

הנתבע הינו איש עסקים העוסק בתחום הביטוח. ביום 04.05.04 הוגש נגדו כתב אישום על ידי רשויות מע"מ בגין אי הגשת דוחות במועד.

בין עו"ד יובל ליכטר (להלן: "התובע") ועו"ד בן הרוש לבין גד קומרון (להלן: "הנתבע") נכרת ביום 27/06/04 הסכם שכ"ט (להלן: "ההסכם"). ההסכם עוסק בייצוג הנתבע בכל הקשור לכתב האישום אשר הוגש נגדו בתיק פלילי 1476/04. לגישת התובע טיפולו המסור של התובע הביא לתוצאה המבוקשת כתב האישום בוטל.

לגישת התובע, על הנתבע לשלם את שכר טרחתו ע"פ ההסכם. סעיף 3 להסכם קובע כדלקמן:

"בתמורה יקבלו עוה"ד סכומים כמפורט להלן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 67756-07 יובל ליכטר נ' גד קומרן ואח'

א. \$4,000 + מע"מ עבור ייצוג בתיק ת"פ [רחובות] 1476/04 וייצוג מול מע"מ רחובות.

ב. \$5,000 + מע"מ נוספים במידה והטיפול בתיק יסתיים בכך שלמר קורמן לא תרשם הרשעה פלילית בגין התיק הנ"ל.

הנתבע טוען, כי התקיימה רק פגישה אחת בינו לבין התובע, בה הופנה לעורכת דין רוויטל בן הרוש. בפגישה שנערכה עם עורכת הדין, זו יזמה פגישה פנים אל פנים בין הנתבע לפקידי מע"מ. פגישה זו הצליחה לסיים את הסכסוך עם רשויות המס כך שההליך הסתיים בפגישה אחת ללא הידרשות להליך משפטי כלשהו.

לטענת הנתבע, עורכת הדין בן הרוש קיבלה את מלוא שכר טרחתה (סעיף א' בחוזה שנכרת בין הצדדים).

ניסיתי להביא הצדדים לידי הסדר פשרה ולפסוק לפי סעיף 79 א' לחוק, אך ללא הצלחה.

הפניתי את הצדדים גם להליך גישור, אך משזה גם לא צלח, לא היתה ברירה אלא להכריע בתיק זה לפי הכלל של "ייקב הדין ההר" (מסכת יבמות דף צב).

ביום 25.06.09 נחקרו בפני הגב' רוויטל בן הרוש והתובע, והדיון נדחה להמשך ביום 12.7.09.

ביום 12.7.09 נעדר הנתבע מהדיון ולכן ניתן פס"ד לטובת התובע בהעדר על פי בקשתו.

ביום 22.10.10 בוטל פס"ד זה ע"י כבוד השופט אילן רונן, שהעביר את התיק חזרה אלי לשמיעתו עד סוף.

ביום 16.12.10 העיד בפני הנתבע. בתום ישיבת ההוכחות הושמעו הסיכומים בעל פה.

דיון

לדידי, לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים, עברתי על הראיות והמסמכים המצויים בתיק, מצאתי לנכון לדחות את התביעה והכל כפי שיפורט להלן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 67756-07 יובל ליכטר נ' גד קומרן ואח'

חוזה בלתי חוקי

סעיף 30 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג-1973 קובע כדלקמן:

30. "חוזה שכריתתו, תכנו או מטרתו הם בלתי חוקיים, בלתי מוסריים או סותרים את תקנת הציבור – בטל."

התובע ניסה בעדותו, בחקירת הנתבע ובסיכומיו להוכיח את הסכמתו של הנתבע לשלם לו את ה"בונוס" שבהסכם, אך לא מצאתי ממש בטיעונים אלו. לדידי, אין כל רלבנטיות לעובדה, כי הנתבע חתם על ההסכם מרצונו החופשי והטענה לפיה, באותו מועד היה מוכן לשלם את מלוא הסכום שצויין בהסכם במקרה של זיכוי, אינה יכולה להועיל.

אין גם כל רלבנטיות למקצועו של הנתבע כסוכן ביטוח, ניסיונו בעריכת הסכמים וחוזים עם גופים רבים. גם אין כל רלבנטיות לעובדה שכנגד הנתבע התנהלו הליכים שונים בבתי המשפט, הוא יוצג על ידי עורכי דין שונים ואין זו הפעם הראשונה שהנתבע כורת הסכמי שכר טרחה עם עו"ד. משנחתם הסכם עם סעיף לא חוקי שמתנה קבלת שכ"ט כבונוס על הצלחה בהליך פלילי בניגוד לסעיף 84(א) לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961 (ודוק: זה חקיקה ראשית ולא חקיקה משנית כגון כללי האתיקה) אין להסכמה זו כל תוקף משפטי.

בית משפט אינו יכול לאכוף ביצוע תשלום על פי הסכם בלתי חוקי, כשאי חוקיות ההסכם יורדת לשורשה.

שכר ראוי

סעיף 86 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961 קובע שעורך דין שהתנה שכר טירחה בניגוד לסעיף 84 לחוק אינו הופך ל"מתנדב" (דוגמת מתווך שלא השכיל להחתים לקוח על הסכם תיווך) והוא זכאי לשכר ראוי בעד השירות שהעניק.

בהחלטתי מיום 10.03.08 ציינתי שעל אף אי חוקיות הסכם, חוק לשכת עורכי הדין מאפשר פסיקת שכר ראוי לתובע. התובע לא תיקן את תביעתו ולא ביקש כעילה חלופית תשלום שכר ראוי ומסיבה זו בלבד היה מקום לדחות את תביעתו. עם זאת גם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 67756-07 יובל ליכטר נ' גד קומרן ואח'

לגופו של עניין, סבורני שלא הגיע לו תשלום כלשהוא כשכר ראוי (מעבר לתשלום הסך \$ 4,000 ששולם זה מכבר).

בחקירתו מיום 16.12.10, פרוטוקול עמ' 13 שורות 19-27, העיד הנתבע:

"ש. אתה לא זר למע"מ פנית אליהם, דיברת איתם, ובסוף הם כנראה הפסיקו להאמין להבטחות שלך, לא הסכימו להפגש איתך לאחר הפקס הזה?

ת. למיטב זכרוני לא.

ש. הם אמרו למה?

ת. לא. אך שנינו ידענו למה, גם הם ואני. כי הייתי נתון בקשיים כלכליים והיה לי קשה לעמוד בתשלומי המע"מ שעמדתי בכולם עד לפרוטה האחרונה באיחור. תזרים המזומנים היה קשה, לדוח לא יכולתי. היתה לי תקופה מאוד קשה אז. ולא היתה לי ברירה אלא לאחר בדוחות הללו למגינת ליבי. כשבאתי להדבר איתם היה קשה אז שלחתי את הפקס. לאחר שסרבו הוגש כתב אישום התייעצתי והגעתי אליך..."

בעדותה של הגב בן הרוש, בפרוטוקול מיום 25.06.09, עמ' 13 שורות 7-11, נאמר:

"ש. מה סוכם בפגישה?
ת. הוא ביקש לטפל בענייני, סוכם מסגרת שכר הטרחה לטיפול בתיק, הוא חתם בפני התובע על ייפוי כח וסוכם שהתובע יעשה מלוא המאמצים בשלב הראשון לדחות את מועד ההקראה שהיה קבוע ממש סמוך לפגישה וסוכם גם שהסכם שכר הטרחה יוכן על ידי התובע ויחתם על ידי הלקוח".

ובהמשך בשורות 18-20, ציינה עדת התביעה (שגם חתומה על הסכם שכ"ט):

"ש. לאחר אותה פגישה מי טיפל בתיק?
ת. הטיפול העיקרי בוצע על ידי התובע, מול מע"מ בבקשה לדחיית מועד ההקראה וניהל מגעים נוספים עם התובעת במע"מ שאני לא הייתי שותפה להם. בהמשך, נקבעה פגישה במשרדי מע"מ. הם ניאותו להיפגש איתנו ולשמוע ענייני של הנתבע..."

מעדותה של עו"ד בן הרוש עולה שאין לה ידיעה על מה שנעשה ע"י התובע בשלב הראשון, שכן היא לא היתה שותפה לכך ובקשר לשלב השני, לא נעשה כל רישום (אף לא בדיעבד) של שעות עבודה שהושקעו בכך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 07-67756 יובל ליכטר נ' גד קומרון ואח'

התובע יכל להגיש ראיות להוכיח שמגיע לו שכר ראוי (התכתבויות עם רשויות, פירוט שעות העבודה שעשה, חוו"ד מומחה אובייקטיבי בתחום הפלילי שיעיד על השכר הראוי המקובל בקשר לתיקים אלו וכדומה כפי שעולה מע"א 9282/02 **יכין דלקל בע"מ נ' עו"ד יצחק יחיאל ומע"א 136/92 ביניש – עדיאל עורכי דין נ' דניה סיבוס חב' לבניין בע"מ**) ולא עשה זאת, הוא "נאחז בקרנות המזבח" של החוזה בלתי חוקי וכפי שכבר נקבע בפסיקה, אי הבאת ראיות, פועלת לרעתו כפי שצויין, בספרו של יעקב קדמי, **דיני ראיות**, חלק שלישי, תשנ"ט בעמ' 1391 שם נכתב :

"יש והדרך שבה מנהל בעל דין את עניינו בבית-המשפט הינה בעלת משמעות ראייתית, כאילו היתה זו ראיה נסיבתית. כך ניתן להעניק משמעות ראייתית: לאי הבאת ראיה, לאי השמעת עד...התנהגות כזו, בהעדר הסבר אמין וסביר, פועלת לחובתו של הנוקט בה; באשר על פניה, מתחייבת ממנה המסקנה, שאילו הובאה הראיה, או הושמע העד...היה בכך כדי לתמוך בגרסת היריב.

הימנעות מהבאת ראיה - במשמעות הרחבה של המושג כמוסבר לעיל - מקימה למעשה לחובתו של הנמנע חזקה שבעובדה, הנעוצה בהגיון ובניסיון החיים, לפיה: דין ההימנעות כדין הודאה בכך שאילו הובאה אותה ראיה, היתה פועלת לחובת הנמנע. בדרך זו, ניתן למעשה משקל ראייתי לראיה שלא הובאה."

אי לכך ולאור כל האמור לעיל, אני דוחה את התביעה ומחייב את התובע בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 7,200 ₪ + מ.ע.מ.

המזכירות תשלח לצדדים את פס"ד בדואר רשום

ניתן היום, ט"ו טבת תשע"א, 22 דצמבר 2010, בהעדר הצדדים.

מנחם קליין, שופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 67756-07 יובל ליכטר נ' גד קומרן ואח'